

Празник на св. апостол Вартоломей с патриаршеска литургия и лития в кв. „Горубляне“

На 11 юни Църквата отбелязва паметта на светите апостоли Вартоломей и Варнава, както и на св. Лука Симферополски. В столичния кв. „Горубляне“ се намира единственият в София параклис в чест на св. Вартоломей. Той е осветен през 2005 г., а на мястото се е намирал старинен оброчен кръст в чест на светия апостол.

По този повод в храм „Св. Георги Победоносец“ в кв. „Горубляне“ бе отслужена празнична света Литургия, възглавена от Негово Светейшество Софийския митрополит и Български патриарх Даниил. Заедно с него съслужиха Техни Високопреподобия архимандрит Йоан – протосингел на Софийска св. митрополия и архимандрит Василий – председател на катедралния храм „Св. Неделя“, както и иконом Лазар Георгиев – председател на храма-домакин, ставрофорен иконом Михаил Колев –

архиерейски наместник на Самоковска духовна околия, иконом Владимир Дойчев и протойерей Владимир Гълъбов от духовенството на храм „Св. Наум Охридски“, протойерей Петър Петров и свещеник Стоян Иванов от духовенството на горубянския храм, свещеник Стоян Ковачев от Пловдивска епархия, свещеник Никола Чочев, протодякон Иван Петков и йеродякон Вартоломей.

Църковните песнопения бяха изпълнени от клиросни певци, ръководени от д-р Андрей Касабов – и. д. секретар на Софийската митрополия.

Столичният храм бе преизпълнен с християни, които се поклониха на специално изнесените за празника частици от мощите на днес честваните св. ап. Вартоломей и св. Лука Войно-Ясенецки.

В края на Литургията патриарх Даниил се обърна със слово към храмовото изпълнение, в което каза:

„Велика Божия милост Господ да изпрати над нас Своя Дух, Сам Бог да дойде и да се посели в сърцата ни. Идването на Светия Дух е велико събитие – небето слиза на земята, защото Господ е устроил нашите души и тела да бъдат Негов храм. Където почива Бог, там е небето, там е раят. Затова Господ ни е казал: царството Божие вътре във вас е (Лука 17:21).

Как да бъде царството Божие вътре в нас, ако там го няма Царят на царете? Затова Бог изпрати най-напред Единродния Си Син – Господ Иисус Христос, Който възприе човешката природа и след страданията, смъртта и Възкресението Си пребъдва като Човек. В Негово име Бог Отец изпрати Светия Дух, за да може да продължи Неговото спасително дело, да се очистват душите и телата от греховете, да се освещават и да стават дом Божий, да се съединяваме с Бога. Дух Светий ни учи да живеем благочестиво – св. ап. Павел казва, че се яви Божията благодат, спасителна за всички човеци, като ни учи да отхвърлим нечестието и светските похоти, да живеем целомъдрено, праведно и благочестиво (срв. Тит. 2:11-12).

Бог е Любов и затова и ние можем да обичаме. Какво означава любовта към Бога? Тя започва да се проявява деятелно тогава, когато се каем и се очистваме от греховете. Господ е дал власт на апостолите, казвайки: на които простите греховете, тям ще се простят; на които задържите, ще се задържат (Йоан 20:23). Без това тайнство, без прощението на греховете, не е възможно да се извършва съединение на нашата душа с Бога, Който е светлина и в Него няма никаква тъмнина (срв. 1 Йоан 1:5). Без свършено

прощение на греховете ни, без съвършено очистване от всяка сквернота, не е възможно да се извършва освещение на нашия духовно-телесен дом. Затова Светият Дух бе пратен – да ни очисти от всяка сквернота и да ни съедини с Бога, да живее в нас, да бъдем съединени неразлично с Него и да живеем така не само тук, но и в вечността.

Затова онзи човек, който вижда своите грехове, но не вярва на Господните думи, не бърза да отида да се освободи, да се очисти, да се разграничи, да изхвърли от себе си греховните деяния, за да получи прошка – такъв човек няма любов към Бога. Той има любов към себе си, една скрита, тънка гордост, която го кара да мисли, че няма защо да се изповядва. Не можем да обичаме Бога само мислено, абстрактно, ако не търсим Неговата благодат да се явява в нас. Тя ще се яви неминуемо тогава, когато видим грешките си ясно и си дадем сметка, че те са пречка – нашето неверие, маловерие, себелюбие, злоба, завист, мързел, леност и другите производни страсти, които разлъчват и пречат Божията благодат да дойде и да ни очисти, да изцели душата, да даде Христовия мир и да разберем, че Бог е благ.

Ако ги няма плодовете на Светия Дух, за които говори св. ап. Павел – любов, радост дори в скърбите, ако нямаме дълготърпение, благост, милосърдие, ако не е крепка вярата ни, ако не е станало кротко нашето сърце дори в конфликтни ситуации, ако нямаме въздържание не само от зли постъпки, но и от зли мисли и желания, то да се замислим не сме ли повярвали напразно, не сме ли приели благодатта на Светия Дух напразно. Ако не слушаме своя Учител – Светия Дух, Който ни учи да вършим това, то ние се противим, вървим по течението, както всички човеци“.

Отбелязвайки паметта на свети апостол Вартоломей, честван на този ден, Негово Светейшество допълни:

„Господ дойде и ни дарува тази велика благодат. Всички светии са свидетели за това и днес честваните свети ап. Вартоломей и свети ап. Варнава. Макар апостолите да бяха три години с Господ Исус Христос и да бяха повярвали в Него, виждаме, че в голямо изпитание, когато Господ бе предаден, съден, бичуван и разпнат на Кръста, по човешки всички се разбягаха. Само възлюбеният ученик, св. Йоан Богослов, остана при Кръста Христов.

Когато на Петдесетница Дух Светий слезе над апостолите, Дух Светий ги научи и им отвори ума да разбират Писанията, даде им да пророкуват, да говорят за великите Божии дела на различни езици – това е чудо на Светия Дух, което Бог тогава извършил, но най-вече, че се укрепи техният дух и вече

нищо не можеше да ги разлъчи от любовта Христова. Виждаме една изключителна промяна в душевното състояние на апостолите преди идването на Светия Дух и след Неговото слизване, защото в тези земни, смъртни тела, Бог изля нетварната благодат на Светия Дух. Затова казваме, че небето слезе на земята – Дух Светий устройва царството небесно в нас (срв. Лука 17:21)“.

„Виждаме проявата, действието на Светия Дух в цялата история на Църквата. Друг велик светец, чиято памет празнуваме днес, е св. Лука Войно-Ясенецки, който бил утвърден учен по времето на Октомврийската революция в Съветска Русия. Когато виждал как се хули Божието име, какви гонения настават, как неутвърденият народ се колебаел и имало опасност съвсем да отпадне от вярата, Господ го подкрепил; той, който имал блестяща научна кариера и перспективи, не се побоял да изповяда вярата, да приеме върху себе си свещенически сан, а след смъртта на своята съпруга да приеме монашество и ръкоположение в епископски сан, като през цялото време – повече от 40 години в Съветска Русия, пред всички да изповядва открито своята вяра. Три пъти пращан на заточения с жестоки мъчения, подлаган на какви ли не изпитания; навсякъде, където отивал, дори далеч в Сибир, за човеците наставало истинско благословение. Там, в селцата, свети Лука кръщавал, проповядвал, просвещавал и утвърждавал човеците в православната вяра. Имал всички основания да се озлоби, да осъжда властта, която четиридесет години го тормозила. Тормозът не престанал до последно, но ето, любовта победила всичко това“, завърши словото си патриарх Даниил.

Патриарх Даниил поздрави и йеродякон Вартоломей за неговия имен ден, като му връчи сребърен кръст за усърдно служение.

От името на духовенството, църковното настоятелство и енорията иконом Лазар благодари на Негово Светейшество за съвместното богослужение и му подари кошница с плодове.

След Литургията духовенство и народ се отправиха с литийно шествие към намиращия се в близост параклис „Св. ап. Вартоломей“, където Софийският митрополит и Български патриарх Даниил отслужи водосвет и благослови за празника всички присъстващи чрез поръсване със светена вода.

Снимки: Пламен Михайлов

bg-patriarshia.bg